

1898-11-12

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

dansk

Dateringsbegrundelse:

Brevet er dateret

Afsendersted:

Firenze

Modtagersted:

Erikshaab

Omtalte personer:

Vittoria Bacci

Wilhelmine Berg

Signora di Prete

Johannes Larsen

Knud Larsen

Alfred Rottbøll

Nicoline von Sperling

Omtalte steder:

Viale Pr. Margherita 44 Firenze

Pisa Italien

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv

Trykt udgave:

Nej

DOKUMENTINDHOLD

Alhed og Johannes Larsen er kommet til Firenze efter at have været 6 dage i Pisa. Alhed har været lidt syg. Maleren Knud Larsen havde modtaget to breve til Las og Madame Larsen. Han afleverede dem på posthuset og nu er det ene brev forsvundet.

TRANSSKRIFTION

Kæreste Mor!

Du har maaske allerede i flere Dage ventet Brev fra mig, men jeg vilde først komme til Florenz og vide vor faste Adresse saa jeg kunde skrive den, men det er trukken længere ud, end vi havde troet. I Pisa blev vi nemlig 8 [udstreget:8] 6 Dage i St. for 2, som vi havde tænkt; og dels fik jeg Mavepine saa jeg maatte ligge en Dag og tage det med Ro den næste. – Hvis I se Frk. Sperling, saa fortæl hende at vi boede hos Signora di Prete og var meget glade ved den Adresse. Det var billigt og udmærket. Hun var saa voldsom elskværdig og omhyggelig for mig, da jeg ikke var rask, de 3 sidste Dage var vi i Pension hos hende. I kan ikke tænke jer hvor der er henrivende ved Pisa 2 Gange var vi ved Middelhavet, den ene Dag spadserende gennem store Pinjeskove. – Der er Kamelavl, og vi mødte en Dag en stor Karavane af Kameler der bar Træ. – Jeg fik Dit Brev og var meget glad ved at høre, at I havde det godt, men det var jo allerede lidt gammelt. – De sidste Dage i Pisa havde jeg saa væmmelige Drømme om at alting var galt hjemme, saa jeg var meget utaalmodig efter at høre om her skulle være et nyt Brev til mig. Men nu skal Du høre, hvordan det er gaaet. Las fik et hjemme fra og jeg ved, at der er et [tilføjet: et] til mig. I Gaar talte vi nemlig med den danske Maler Knud Larsen som fortalte, at baade Las' brev og et til Madame A Larsen fejlagtigt var sendt til ham, han har personlig afleveret dem igen her paa Posthuset, men disse Smølehoveder kunne ikke finde det. Jeg har imidlertid klaget min Nød til Konsulen (en Italiener) som har været her i Dag (jeg sidder paa Posthuset og skriver) og sagt at de skulde finde det, saa jeg haaber at faa det i Morgen; men jeg vil alligevel bede Dig om lige strax at sende mig et Par Ord, det er skrækkeligt at gaa i den Spænding og man ved jo ikke, om det andet findes. – Vi kom hertil i Forgaars Aftes og i Gaar Morges gik vi til Vittoria, for at høre om hun havde Plads til os, men hun havde Huset fuldt. Hun gik imidlertid med os i Byen og hjalp os at finde et godt Værelse, temmelig billigt: Viale Pr. Margherita 44 ² Firenze Italia der skulle vi have Morgenkaffe og ellers spise ude. – I Morgen Aften skulle vi til Middag hos Vittoria, de blev frygtelig forbavsede, men meget glade d [overstreget: d] lod det til, ved at se os. – Vi har allerede været en Del omkring her i Byen,

det er vidunderlig at se Firenze igen, og Las synes ogsaa udmærket om det alt sammen. Her er Sommer complet, blomstrende Roser og andre Blomster og den dejligste Luft. Vort Værelse ligger i Udkanten af Byen paa en bred Allé med grønne Trær. Der er fri Udsigt og frisk Luft. – Konsulen er flink, han har skaffet os begge Permesser til Museerne, først mente han at jeg ikke kunde faa, navnlig da jeg ikke havde det gamle, men heldigvis havde jeg et Bevis for, at jeg har gaaet paa Akademiet hernede, det fik han og gik saa selv op hos Direktøren og indestod for, at jeg var Malerinde, og saa fik jeg heldigvis et; det var ellers blevet skærpet saa meget, at selv rigtige Malere [skrevet på tværs på forsiden: ikke kunne faa uden et Runskuerpas hvad vi heldigvis havde til Las. – Nu er Las færdig med at skrive hjem, og jeg vil derfor ogsaa slutte. – Gid jeg snart kunde høre, at I alle har det godt, saa vilde Tilværelsen være paradisisk. Jeg er fuldstændig rask igen, tog Tante Mis's Middel, du ved med og det holder mig i Orden. – 1000 Millioner Hilsner til Alle fra Las og Eders Alhed.

12 – 11 – 98 -

allerude varit en del omkring
her i Pader, det er vidunderligt
at se Firenze igen, og saa
agtes ogsaa indseer det om
det altsammen. Her er
Pommes coruplet, Bonusken
de Rosen, og andre Plouster
og den dygtige kist. Vort Va
relle ligger i det Raaden af
Pagen paa en bred Rille med
grøne Trær. der er fri Udrist
og brude kist. - Korvulen er
flink, han har skaffet os
hej, Permeeren til Mikredun,
forat vende han at i andre
Pinde paa, uabst da i andre
havde det gamle uen uel
di i sin haand, og et Reerspar, at
han gaar paa Mandeniet
Permeeren, det fik han og gik
saa selv op hos Direktoeren og
indstod for at i var Malerens
og saa fik, ueldig, in et, det
er ellers Alven skærsput saa
uagt, at selv rigtig Malere

Mr. Permeeren paa inden
et Pindskops laves
in Udrist og kist, til
Saa. - Nu er, saa for
at uen at skærsput
Ligum, og i det de
og paa, stille - til
paa at uen, til
at i alle har det,
gort, saa vilde, til
den var, paa, til
og er, paa, til
den, til, til
1000 Malerens, til
er, til, til
12-16-98

Parade Mar.
Du har maarkt allerede i flere Dage
nemt Poes fra mig, uen i vilde
forat Pommeen til Firenze, og vide var
farbe Adrene saa i Nænde skrine
den, uen det er Brinkum, til
ud, end vi havde brat. - i
blev vi uen, 6 Dage i Pt. for 2 som
vi havde haent, det, uen i det
saa uent, og det fik i Maerpen
saa. Indre lige en Dage, og
og det uen, Ro den uen. - Af
i a. for, i, saa farbe uen
at vi boile her, Piguara di Pato, og
var uent glade ved den Adrene
det var tilloft, og uen, til
var saa valdhoru, til, og uen

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Dygd for mig, da jeg var rask, de 3 sidste Dage var i Pension hos hende. Og naar ikke kunde jeg leve der er hustrunden ved Pira & hang var i ved Middelt haant den ene Dag spadserede gennem store Pindskove. - Der er Raaned avl, og vi mødte en Dag en stor Karavan af Kameler der bar Træ. - Og jids dit Pire, var meget glad ved at høre at jeg havde det godt, men det var jo allerede lidt gammelt. - De sidste Dage i Pira havde jeg saa vakkert det Drømmes, saa at alting var gødt kjæmme saa jeg var meget tilfreds indogst efter at høre om her ikke skulle være et nyt Pire til mig. Men nu skal jeg høre hvad der er gaaet. Des fik et kjæmme fra og jeg ved at der er et nyt Pire og haan hede is samt med den gamle Maler-Rund Larren, som fordele at haade hos Pire, og et til Madame & haren fejldet, var sendt til ham, haan har personlig afleveret dem iglen her paa Post- kint men dine Pirelovere. Reiser ikke finde det. Og har uvidentlig Røget mig Noe til Rose silleen (en Stabeer) som har været her i Dag (j) sidder paa Postkontoret og skriver, og saar at de skulle finde det. Pira, haaber at faa det i Morgen i den Lykke vil alligevel bede sig om Lykke at sende mig et Par Ord dit og skrækkeligt. Tat gaa i den Pire dig, og haan ved jo ikke om det deedit findes. - Vi kom her i Fartgarn Apfen og i haan skorp, og gik vi til Vittoria for at høre om den haade Plads til os men den haade blevet fuldt. Haan gik indoverhø med os i Taler og hjalp os at finde et godt Veritje kemmel. billet: Vialo Pr. Mar- gherita 44 Firenze Italia der skulle vi haue Morgenkaffen og ellers spise ude. - Og Morgen Apfen skulle vi til Middag hos Vittoria, de blev meget glad for seende men meget glade at se det bil, ved at se os. - Vi har